

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Добрич, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галя Ив. М.а

при участието на секретаря Диана Б. Кирова
като разгледа докладваното от Галя Ив. М.а Административно наказателно дело № 20213230200734 по описа за 2021 година

И за да се произнесе, взе следното предвид:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Д. М. С. ЕГН ***** с адрес: гр. Д., ул. „***“ срещу НП № ПИОС ... г., издадено от *** на Община град Д., с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 4, ал. 2, т. 1 от Наредбата за организацията, безопасността на движението и дисциплината на водачите на превозни средства и пешеходците на територията на Община град Добрич (НОБДДВПСП), на основание чл. 49, ал. 1 от Наредбата за организацията, безопасността на движението и дисциплината на водачите на превозни средства и пешеходците на територията на Община град Добрич (НОБДДВПСП) е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 20.00 лева.

С жалбата си С. излага доводи, че НП е издадено в нарушение на закона, като сочи, че е паркирала на паркинга на магазин Л., а не на локален път, както било посочено в АУАН и НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, неустановен на посочения в жалбата адрес, не се явява, не се представлява.

Въззиваемата страна в съдебно заседание се представлява от редовно упълномощен процесуален представител, който изразява становище по жалбата, че същата е неоснователна.

Добричкият районен съд, като прецени събраните доказателства и становищата на страните, намира за установено следното:

Жалбата е допустима като депозирана в законоустановения 7-дневен срок и от лице, което има правен интерес.

Независимо от основанията, посочени от жалбоподателя, съдът подложи на цялостна преценка обжалваното наказателното постановление, какъвто е обхватът на въззивната проверка и констатира следното:

В административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН е съставен от компетентното длъжностно лице в присъствие на нарушителя, документирано с подписа му и в присъствие на един свидетел - св. Й. А. Й., очевидец, присъствал при установяване на нарушението и при съставяне на акта, надлежно е връчен на нарушителя и съдържа необходимите реквизити по чл. 42 от ЗАНН. При съставянето на акта нарушителят се е възползвал от правото си на възражения и обяснения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не е било депозирано писмено възражение по акта. Обстоятелството, че актът е съставен в присъствието само на един свидетел не е съществен порок, тъй като съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗАНН е необходимо актът да бъде подписан поне от един от свидетелите, посочени в него, което е достатъчно за неговата валидност. Критерият за същественост или не на процесуалното нарушение е обстоятелството дали нарушението е от категорията на тези, допускането на които е ограничило правата на някоя от страните в процеса. В случая липсата на втори свидетел в акта не води до тази хипотеза. Макар в АУАН не е посочен ЕГН на свидетеля, то това не е съществено процесуално нарушение, тъй като е посочен адрес по местоработата му и установяването на самоличността му от наказващия орган и съда е гарантирано. Постановление № 5/1968 г. на Пленума на ВС е категорично, че въпросът, дали наказателното постановление е законосъобразно издадено, трябва да се решава не с оглед на това, дали са допуснати въобще нарушения при съставянето на акта, а преди всичко с оглед на това, доколко те са пречка чрез надлежна проверка да се установи, че деянието е извършено и деецът е известен.

Въз основа на така съставения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление. Същото е издадено в рамките на преклузивния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН от компетентния административно-наказващ орган, съобразно разпоредбата на чл. 47, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, във вр. с чл. 48 от НОБДДВПСП, като се има предвид приложеното по делото заверено за вярност копие на Заповед № 1514/28.12.2017 г. на *** на Община Добрич. На следващо място, НП съдържа необходимите реквизити по чл. 57 от ЗАНН и е надлежно връчено на нарушителя.

Предвид изложеното съдът намира, че наказателното постановление е законосъобразно в процесуален аспект.

От фактическа страна съдът установи следното:

На 24.03.2021 г. около 16,20 ч. св. к. М. М. и св. Й. А. Й. – служители на Първо РУ при ОД на МВР – Д. осъществявали служебните си задължения в района на бул. „****“ в гр. Д.. В хода на проверката в района на локалния път на паркинга на магазин „****“ служителите установили паркиран *** „****” с рег. *** въпреки забраната, установена на това място със знак В 27.

Служителите, след като извършили проверка в системата, установили собственика на превозното средство и съставили на негово Глоба с фиш № *** /л. 37/, след което поставили Уведомление по чл. 186, ал. 3 от ЗДвП /л. 38/ на видно място на лекия автомобил.

На 30.03.2021 г. от жалбоподателя постъпило Възражение против Глоба с фиш № *** от 24.03.2021 г. Същото е било разгледано и е оставено без уважение, за което жалбоподателят е бил уведомен по надлежния ред.

С оглед депозираното възражение обаче на 03.04.2021 г. св. М. съставил АУАН № 1717а-667, серия Д, бл. № ..., в което словесно изписал констатираното административно нарушение в хода на проверката и квалифицирал същото по чл. 4, ал. 2, т. 1 от НОБДДВПСП. Така съставения АУАН бил предявен на жалбоподателя, който в графа „обяснения/възражения” посочил, че „става дума за път на паркинга на магазин Л.“, който няма характер на пътна отсечка“. На същата дата АУАН бил надлежно връчен.

На 07.06.2021 г. било издадено и обжалваното НП № ПИОС 80 от ***а на Община гр. Д., с което на жалбоподателя за констатираното

административно нарушение по чл. 4, ал. 2, т. 1 от НОБДДВПСП, на основание чл. 49, ал. 1 от Наредбата за организацията, безопасността на движението и дисциплината на водачите на превозни средства и пешеходците на територията на Община град Добрич (НОБДДВПСП) е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 20.00 лева.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите М. и Й., които съдът изцяло кредитира, като обективни, еднопосочни и непротиворечиви. Съдът кредитира и приложените по делото и приобщени към доказателствения материал по делото писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: Писмо от Община гр. Добрич с вх. рег. № 4255/25.06.2021 г.; Жалба от Д. М. С. с рег. № 941-00-615/16.06.2021 г.; НП № ПИОС80/07.06.2021г.; АУАН, серия Д, № 1717а-667/03.04.2021 г. ведно с известие за доставяне; Справка от Община гр. Добрич с вх. рег. № 9832/25.10.2021 г.; Заповед № 1663/25.11.2019 г. на *** на Община гр. Добрич; докладна записка до Началника на Първо РУ от 20.04.2021 г.; Възражение по фиш № ***/24.03.2021 г.; АУАН № 1717а-667/13.04.2021 г.; Уведомление от Началника на Първо РУ до Д.С. изх. № 171700-2397/20.04.2021 г.; Глоба с фиш на Т.К. Г. № ***/24.03.2021 г.; Уведомление по чл. 186 от ЗДвП; Справка от Община град Добрич с вх. рег. № 10501/05.11.2021 г. Справка от ОД на МВР –Добрич, Първо РУ- Добрич с рег. № 171700-1836/29.03.2021 г.; Справка от Община град Добрич с писмо с вх. рег. № 13390/22.12.2021 г. ведно с Инвестиционен проект от 29.10.2019г., Удостоверение за проектантска правоспособност с рег. № 05230/2019г.; Застрахователна полица от ЗАД Армеец №191301317 0000862308; Обяснителна записка; Количествена сметка за сигнализация и маркировка; Чертежна част на организация на движението; Справка от Община град Добрич, отдел „Организация на движението“ с вх. рег. № 13493/29.12.2021 г.; Инвестиционен проект от 02.2021г.; Инвестиционен проект от 01.2021г.; Инвестиционен проект от 04.2021г. ведно със скици за организация на движението.

По отношение на визираното нарушение и приложимия материален закон съдът установи следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 2, т. 1 от Наредбата за организацията, безопасността на движението и дисциплината на водачите на

превозни средства и пешеходците на територията на Община град Добрич (НОБДДВПСП), престоят и паркирането са забранени на места, забранени с пътни знаци В 27 /„Забранени са престоят и паркирането”/ и В 28 /„Забранено е паркирането”/ и с хоризонтална маркировка на пътното платно.

За нарушение на тази императивна разпоредба се налага наказание глоба в размер на 20 лева съгласно таблица – Приложение № 12 към чл. 49, ал. 1 от НОБДДВПСП.

В хода на съдебното производство не се установи различна фактическа обстановка от описаната в акта. Напротив, в хода на съдебното дирене по безспорен начин се установи посредством кредитираните от съда гласни доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните свидетели, че на 24.03.2021 г. около 16.20 ч. в град Добрич по бул. „***”, на локален път до магазин „***” Д.С. е паркирала *** „***” с рег. ***, с което е нарушила зоната на действие на пътен знак „В27” („Забранено е паркирането и престоят”).

В случая обаче съдът намира, че е налице обстоятелство, водещо да незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление по следните съображения:

Извършената от съда проверка по чл. 15, ал. 3 и чл. 8 от ЗНА и чл. 21 от ЗМСМА обосновава извода, че местната общинска НОБДДВПСПТ не може да предвижда самостоятелна административно-наказателна компетентност на *** на общината или на определени от него длъжностни лица за посочения вид нарушения.

Съгласно чл. 8 от ЗНА всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, а според чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, общинският съвет приема наредби в изпълнение на правомощията му, предвидени в ал. 1 на чл. 21 ЗМСМА, да решава въпроси от местно значение, които не са от изключителната компетентност на други органи.

От разпоредбите на действащия към процесния период чл. 183, ал. 2, т. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е видно, че е налице законово регламентирана административно-наказателна отговорност за водач, който е паркирал неправилно, като нормата предвижда наказание глоба в размер на

20 лева на водач за това нарушение.

От цитираните разпоредби се налага изводът, че водач, който нарушава правилото за паркиране по чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗДвП, независимо от общината, в която се извършва нарушението, се санкционира при условията и по реда, предвидени в ЗДвП, и от компетентните по ЗДвП длъжностни лица.

Действително, с разпоредбите на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП и чл. 167, ал. 2 и ал. 4 от ЗДвП законодателят е възложил компетентност за осъществяването на контрол и налагането на санкции и на *** на общината и определените от него служби за контрол, но само за посочените в закона административни нарушения. Това изрично е предвидено и в чл. 170 от ЗДвП, според който контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени от закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от службите, определени в закона, като тези служби налагат предвидените в този закон наказания.

С оглед изложеното следва да се приеме, че приложената с обжалваното НП общинска наредба, възлагаща самостоятелна компетентност на *** на общината и/или определените от него длъжностни лица да налагат предвидените в нея административни санкции за посочената категория нарушения, е издадена в нарушение на чл. 8 от ЗНА, ЗДвП и чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗМСМА, доколкото процесните отношения са регламентирани изрично в ЗДвП като нормативен акт от по-висока степен и не могат да бъдат преуреждани с общинска наредба от местно значение.

По изложените съображения и на основание чл. 15, ал. 3 от ЗНА, предвидената с подзаконов нормативен акт компетентност за налагане на санкции не може да бъде призната от съда и неправилно наказващият орган се е позовал на нея, за да санкционира водача на процесното моторно превозно средство.

Издаването на обжалваното НП въз основа на незаконосъобразна общинска наредба е в нарушение на материалния закон и е основание за неговата отмяна. В тази насока е и константната съдебна практика.

Така мотивиран и на основание чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № ПИОС 80/07.06.2021 г., издадено от *** на Община град Добрич, с което на Д. М. С. ЕГН ***** с адрес: гр. Д. ул. „***“, за нарушение по чл. 4, ал. 2, т. 1 от Наредбата за организацията, безопасността на движението и дисциплината на водачите на превозни средства и пешеходците на територията на Община град Добрич (НОБДДВПСП), на основание чл. 49, ал. 1 от Наредбата за организацията, безопасността на движението и дисциплината на водачите на превозни средства и пешеходците на територията на Община град Добрич (НОБДДВПСП) е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 20.00 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на Административно-процесуалния кодекс пред Административен съд – гр. Добрич в 14-дневен срок от уведомяването на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____